

GODOWNY (4) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w godownik).

sg m G godown(e)go (1). \diamond f G godown(e)j (2). \diamond I godowną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „gody” ‘uczta, uczta weselna, wesele’ (4) : A do domu godownego [domum convivii] nie wchodź/ byś miał śnimi lędzić/ y ieść/ y pić. Leop Ier 16/8.

Przen (3) :

Wyrażenie: »szata godowna« = brak grzechu, cnoty chrześcijańskie [szyk 2 : 1] (3): LatHar 396; Przez odzienie wesele/ ielćci miłość á dobre vczynki. Ten tedy wchodzi ná gody/ ále bez lżaty godowney; ktory będąc w kościele wiarę ma/ lecz miłości nie ma. WujNT 92; SkarKazSej 672a.

Synonim: weselny.

*Cf 2. **GODNY, GODOWY***

HG